

Mitropolitul Ilarion: privind la chipul Adormirii Maicii Domnului, simțim cu o putere deosebită care este sensul și însemnătatea morții pentru fiecare persoană

În data de 28 august 2021, de sărbătoarea Adormirii Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și Pururea Fecioară Maria, președintele Departamentului pentru Relații Bisericești Externe al Patriarhiei Moscovei, Mitropolitul Ilarion de Volokolamsk, a oficiat Sfânta Liturghie în biserica din Moscova închinată icoanei Maicii Domnului „Bucuria tuturor celor necăjiți” de pe strada Bolshaya Ordynka.

Împreună cu arhipăstorul au slujit clericii bisericii.

La ectenia întreită, au fost înălțate rugăciuni pentru încetarea răspândirii infecției de coronavirus.

După ectenia întreită, Mitropolitul Ilarion a citit rugăciunea rânduită pentru vreme de epidemie.

La finalul Sfintei Liturghii, arhipăstorul a adresat celor prezenți un cuvânt de învățătură:

„În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh!

Există două lumi și două realități: lumea spirituală și lumea materială, realitatea spirituală și realitatea materială.

Adesea oamenii, trăind în lumea materială, percep tot ceea ce văd și tot ce se întâmplă, exclusiv din

perspectiva lumii materiale. Ei observă viața naturii și cred că totul în natură se petrece în virtutea unor legi firești care au apărut în urma evoluției. Ei observă viața oamenilor și cred că relațiile dintre ei sunt subordonate exclusiv unor considerații pragmatice, fie sunt condiționate de legăturile de rudenie sau de anumite relații reciproc avantajoase.

Întreaga viață poate fi trăită în așa fel încât realitatea lumii duhovnicești să rămână complet ascunsă pentru om. Toate intențiile, gândurile și s lui vor fi legate exclusiv de realitatea lumii materiale, iar tot ce i se întâmplă lui, și tot ceea ce se întâmplă în jurul său, omul va percepe exclusiv dintr-un punct de vedere materialist, fără să vadă în spatele acestor lucruri vreo realitate duhovnicească. În cadrul emisiunii mele de televiziune, unul dintre telespectatori mi-a pus următoarea întrebare: „Nu înțeleg de ce ar trebui să cred în Dumnezeu, când tot ceea ce am realizat, am realizat prin propriile mele eforturi, iar Dumnezeu nu m-a ajutat niciodată în nimic”. Acestui om i-am răspuns: „Dacă Dumnezeu nu te-ar fi ajutat niciodată în nimic, nu ai fi realizat nimic. Dacă te-ai fi născut bolnav, iar nu sănătos, nu ai fi putut realiza ceea ce ai realizat. Dacă Dumnezeu nu ți-ar fi dat din start acele condiții datorită cărora ai reușit să obții succes, dacă nu ai fi avut darurile, abilitățile, puterea fizică și spirituală corespunzătoare, nu ai fi realizat nimic în viață”.

De foarte multe ori oamenii nu observă sau nu vor să observe realitatea spirituală, crezând că întregul sens al vieții aici, pe pământ, este acela de a obține plăcerea maximă, de a avea succes, de a avea o carieră și că, dacă toate acestea au fost realizate, înseamnă că viața a reușit. Dar pentru fiecare om vine un moment în care, indiferent dacă își dorește sau nu acest lucru, va trebui să se confrunte cu o realitate diferită. Iar acest moment este moartea.

Oamenilor care trăiesc exclusiv dintr-o perspectivă materialistă nu le place să gândească sau să vorbească despre moarte. Încearcă să ignore acest factor în viața lor și în viața oamenilor din jur, deoarece îi împiedică să se bucure de viață.

Biserica lui Hristos ne învață că moartea este trecerea la viața veșnică, care îl așteaptă pe fiecare om. Dar calitatea acestei vieți veșnice va depinde în mod direct de modul în care o persoană și-a trăit viața pământească.

Privind astăzi la icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, care se odihnește divin pe patul ei de moarte, simțim într-un mod deosebit sensul și semnificația morții pentru fiecare om. Precum este viața, așa este și moartea. Nu întâmplător în Sfânta Scriptură se spune că „moartea păcătoșilor este cumplită” (Psalmi 33, 20). Se cunosc multe cazuri când Domnul, la sfârșitul unui om arăta pentru ce acesta a fost pedepsit cu o moarte atât de cumplită. Deși știm că nu orice moarte cumplită, după măsurile omenești, reprezintă o pedeapsă pentru ceva anume, pur și simplu oamenii mor în moduri foarte diferite. Dar în fiecare moarte există lucrul cel mai important: trecerea la viața veșnică.

Când ne uităm la Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, la modul în care și-a petrecut ultimii ani, ultimele luni și ore din viață, înțelegem că tocmai pentru un astfel de sfârșit – creștinesc, neînfruntat, în pace – ne rugăm Domnului de fiecare dată în cadrul Sfintei Liturghii și la alte slujbe bisericești.

Îl cerem lui Dumnezeu ca moartea noastră să devină încununarea întregii noastre vieți, să dea sens vieții noastre și să devină justificarea a ceea ce am făcut și facem în această viață; ca moartea noastră să devină o trecere la viața veșnică, ca încă aici, în viața pământească, să-L cunoaștem pe Domnul nostru Iisus Hristos, să devenim părtași la lumina Sa Dumnezeiască și la Împărăția cerurilor pe care El a pregătit-o pentru fiecare om.

Domnul a spus: „În casa Tatălui Meu multe locașuri sunt” (Ioan 14, 2). Există destule locașuri pentru toată lumea, numai de și-ar dori toată lumea să se sălășluiască în locașul ceresc. Iar pentru a ne

sălășlui în el, trebuie ne „rezervăm” deja aici și acum un loc, așa cum, de exemplu, oamenii care se pregătesc din timp pentru un concediu: își rezervă biletele de avion, cazarea și masa la un hotel, realizând că toate acele locuri pot fi cumpărate de alții.

În același mod și noi trebuie să avem grijă de viața noastră viitoare, în primul rând, prin intermediul rugăciunilor, prin participarea la Sfintele Taine ale Bisericii și, în al doilea rând, „făcându-ne prieteni prin bogăția nedreaptă”, lucru despre care Domnul ne-a spus într-una din pildele Sale (Luca 16, 9). Bogăția care ne este dată – materială sau duhovnicească – nu este a noastră, am primit-o pentru a o împărți cu semenii noștri. Această bogăție, care nu a fost câștigată de noi, o putem împărți aici pe pământ, astfel încât mai târziu, când vom ajunge în lumea de dincolo, să aflăm acolo prieteni care ne vor spune: ți-am pregătit deja un loc aici, pentru că ai fost cu noi pe pământ, iar acum vei fi cu noi aici, într-o altă realitate.

Toate acestea nu sunt atât de ușor de perceput de mintea umană. Dar de fiecare dată când o persoană moare, ne confruntăm cu o altă realitate. Prin moartea celor dragi, Domnul ne amintește mereu despre cealaltă lume pentru care trebuie să ne pregătim și în care este pregătit un loc pentru fiecare dintre noi.

Să ne rugăm Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și Pururea Fecioară Maria, ca să ne ajute să ne trăim viața așa cum a trăit-o Ea: stând înaintea lui Dumnezeu, slujind Domnului și rugându-se neîncetat; și pentru ca Maica Luminii să ne învrednicească de acel sfârșit pentru care ne rugăm la fiecare slujbă: creștinesc, neînfruntat, în pace. Amin.

La mulți ani tuturor cu ocazia sărbătorii! Domnul să vă păzească pe toți!”

Serviciul de comunicare al DRBE

O sursă: <https://mospat.ru/ro/news/87925/>